

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, N.Y. 10802
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

Manželství a jeho plodnost

Manželství a manželská láska jsou zaměřeny svou povahou k plození a výchově potomstva. Děti jsou proto nejvzácnější dar manželství a velkou měrou přispívají k blahu samých rodičů. Sám Bůh, který řekl: "Není dobře, aby člověk byl sám" (Gen 2,18), a "ten, který stvořil na počátku lidi, učinil je jako muže a ženu" (Mt 19,4), chtěl jim dopřát jistého zvláštního účastenství na svém díle stvoření, a proto mužovi a ženě požehnal slovy: "Rozplozujte a rozmnožujte se" (Gen 1,28). Proto správné pěstování manželské lásky a celý způsob rodinného života, jenž z něho vzniká - aniž se přitom nechají stranou ostatní účely manželství - směřují k tomu, aby manželé byli pevně odhodláni spolupracovat s láskou Stvořitele a Vykupitele, který skrze ně stále rozřizuje a obohacuje svou rodinu.

Manželé vědí, že se odevzdáváním a vychováváním života - což musí považovat za jejich vlastní poslání - stávají spolupracovníky lásky Boha stvořitele a jakoby jejími zprostředkovateli. Proto budou plnit svůj úkol s lidskou a křesťanskou odpovědností, a vnímavou uctivostí vůči Bohu si vytvoří společnou dohodu a úsilím správný úsudek, majíce na paměti jak své vlastní dobro, tak dobro svých dětí, ať již narozených, nebo v budoucnu předvídaných; uváží též hmotné i duchovní podmínky doby a svého postavení v životě, a budou mít konečně zřetel i na dobro rodinného společenství, světské společnosti a samé církve. Tento úsudek si musí konec konců udělat manželé před Bohem sami. Ať si křesťanští manželé uvědomí, že způsob svého jednání nemohou určovat podle své libovůle, ale že se musí vždycky řídit svědomím, které se má přizpůsobovat

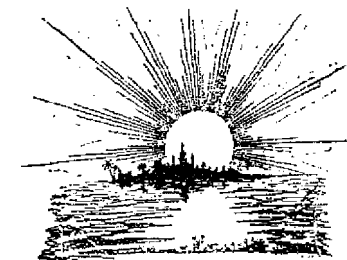
enličky kupuje,
konička šíruje,
že do vojny pojede;
a ked pojeděš ty,
pojedu já taky,
pojedeme oba dvě.

Božím zákonu, a že mají být učenliví vůči učitelskému úřadu církve, který tento zákon ve světle evangelia spolehlivě vykládá. Tento božský zákon ukazuje plný smysl manželské lásky, chrání a nabádá ji k dosažení pravé lidské dokonalosti. Když tedy křesťanští manželé s důvěrou v Boží prozřetelnost a s prohlubovaným duchem oběti velkomyslně zastávají úkol plození s lidskou a křesťanskou odpovědností, oslavují Stvořitele a usilují o dokonalost v Kristu. Z manželů, kteří takovým způsobem splňují Bohem svěřený úkol, třeba zvláště připomenout ty, kdo po uvážené a společné dohodě velkodušně přijímají a náležitě vychovávají i početnější potomstvo.

Manželství ovšem nebylo ustanoveno jen kvůli plození. Ale už sama povaha nerozlučné úmluvy mezi osobami a prospěch dětí vyžadují, aby se i vzájemná láska mezi manželi sporádaně prokazovala, rozvíjela a zrála. Proto i když schází často tak vytoužené potomstvo, manželství jako pospolitost a společenství celého života trvá a podržuje svou hodnotu a nerozlučnost.

(pokračování)

Jestvuje zredukovanie kresťanskej viery a náboženstva vôbec, na oblasť duchovnú a na oblasť subjektívnu. Neprijíma sa objektívnosť Božieho konania. Ako by bolo nemožné pôsobenie Boha v hmotnom svete, v konkrétnych skutočnostiach nášho života.

Dôvody sú v podstate dva: 1. Predstava o prirodzených zákonoch a o hmotnom svete, akoby bol už presne určený a uzavrený - a nami dokonale pochopený a ovládaný. Vylúčeniu Boha z materiálneho sveta chýba dostačujúca odpoveď zo strany kresťanov, ktorí prijímajú tento materialistický totalizmus.

2. Ale je tu aj druhý dôvod, viac existenciálny. Nepripúšťa sa, aby Boh vstupoval do nášho života. On môže byť duchovnou ideou, povznášajúcim doplnkom nášho života, ale zostáva čímsi nedefinovaným - v subjektívnej oblasti.

Ak ale Boh má tú rozhodujúcu konkrétnosť, o ktorej hovoria hlavné pravdy našej viery... potom on je výzvou veľmi skutočnou a konkrétnou pre moju osobu.

Obidva dôvody, ktoré som spomenul, jestvujú a musíme nájsť na ne odpoveď, ináč upadneme do náboženského relativizmu a spiritualizmu. Viera stratí svoju vážnosť a nebude vplývať na reálny život človeka.

(Kard. Joseph Ratzinger)

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

Tomáš Špidlík:

PO TVÝCH STEZKÁCH

Pohnutky pochybné: lidské ohledy, ctižádost

Mnoho věcí děláme nebo neděláme pro lidské ohledy. Tato slabost je často příčinou mnoha zla. Mladí lidé se snadno zkaží ve špatném prostředí. Proto je dobře vychovávat děti k samostatnosti a mravní nezávislosti, zvláště dnes. Avšak zase přílišná nezávislost vede k samotářství, podivínství a smutku. Proto si musíme sami hledat prostředí, které by nás povznášelo. Není-li to možné, alespoň mít dobrého přítele, někoho, s kým si můžeme od srdce promluvit. Musíme-li žít a pracovat v kruhu lidí nenáboženských, naučme se jim přizpůsobit ve všem, co není na újmu naší víry, aby propast mezi nimi a námi nebyla zbytečně hluboká.

Při výchově je velkou vzpružinou k práci zdravé zápolení, touha vyniknout. Jisté je ale, že ctižádost může snadno vést na scestí. Duchovní autoři ji nazývají "zlodějkou", protože krade zásluhu za dobré skutky a odvádí od lásky k Bohu. Ovšem zase touha vyniknout je přirozený a dobrý sklon zdravého člověka. Tento sklon se nejlépe uvádí na správnou cestu, když se doplňuje duchem kamarádství, čestností, ohledu a lásky k druhým. Dobře dělá ten, kdo se snaží o úspěch, ale úspěchu přeje i druhým, v jistých případech pak je dokonce ochoten svůj úspěch obětovat, aby jiného zachránil, bližnímu pomohl.

"Ať tedy jíte, pijete nebo cokoli jiného děláte, všecko dělejte tak, aby to sloužilo ke slávě Boží" (1 Kor 10,13).

Boží pomoc, milost

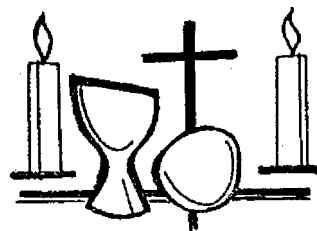
Úmysl je tedy jako směr cesty, ke kterému míří chůze lidského života. Někdo jde přímo k cíli, někdo jde nazpět, někdo oklikami, někdo střídavě, krok dopředu, krok nazpět, ale všichni jdou. Cesta k Bohu, k pravému cíli člověka, míří nahoru. Výstup je těžký. Horolezci se přivazují k lanu, aby nesklouzli, dají se vytahovat. K tomu lanu horolezce bychom mohli v životě křesťana přirovnat Boží milost. Ve 4. století po Kristu se vyskytli v severní Africe tzv. pelagiáni, kteří tvrdili, že lidské síly stačí k tomu, abychom žili křesťansky. Sv. Augustin hájil proti tomu nutnost Boží milosti. Sám v tom měl zkušenost. Máme-li se udržet na správné cestě, musíme se modlit za milost, za vytrvalost v dobrém, abychom neuklouzli a nepadli.

"Nemůžeme sami sobě něco přiřítat, jako by to pocházelo od nás, ale když na něco stačíme, je to od Boha" (2 Kor 3,5).

(pokračování)

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě

1. Za zemřelé rodiče Bartůňkovy - syn Radomil
- Za zmorelých rodičov z oboch strán a brata Milana - manželia Abrahámovi
2. Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a synové
- Za zemř. William Rafael - rodina Stránský
3. Za zemř. Louise Bučka - manželka Agnes Buček a děti Jerry a Francis s rod.
- Za zemřelého Ing. Jana Čermáka - rodina pana Otakara Bláhy
4. Za vytrvalost a Boží pomoc ve studiu - paní E. Kovačikova
- Za Lottie Krutílkovu a Jeralyn Příhodovu
5. Za zemř. Roberta Horáka - manželka a Kroužek milovníků hudby a poesie.
- Za zemř. Leopolda a Barboru Slívovy - děti s rod. zde i ve vlasti
6. Za zemřelého Svatopluka Janoucha - jeho manželka
- Za přijatá dobrodiní - manželé Tomečkovi
7. Za zemřelou Julii Wasyleniuk - manžel a dcera
- Za Jeralyn a Alfreda Příhodovy a celou jejich rodinu
8. Za zemřelé rodiče - rodina Schroeder
- Za zemřelého Rudolfa Příhodu - bratr Alfred s rodinou
9. Za zemřelého Otakara Čericha - jeho manželka
- Za zemřelého Rudolfa Příhodu St. - syn Alfred s rodinou
10. Za zemřelého Msgr. Edmunda Bílého
- Za zemřelého Rudolfa Příhodu a za zdraví paní Anny Příhodové
11. Za zemřelou Marii Baborovu - její manžel
- Za zemřelou Věru Příhodovu - Alfred s rodinou
12. Za zemřelou dcer Marii - paní Josefa Pavlicová
- Za zemřelou Růženu P. Drlíkovu - Alfred s rodinou
13. Za zemřelou Františku Konyn - pí. Josefa Pavlicová a manž. Smrčkovi
- Za zemřelého Antonína Pavlicu - paní Josefa Pavlicová
14. Za zemřelého Klementa Labaje - Alfred s rodinou
- Za Jeralyn Příhodovu s rodinou
15. Za zemřelou maminku Jelenu Rennerovu - syn s rodinou
- Za zemřelé Franka a Annu Hindrovy - dcera Anna
- Za zemřelého manžela a celou rodinu - paní Jermila Štekrová
16. Za zemřelého Ludevíta Čamaja - manželé Pristicovi
- Za zemřelou Josefínu Krsíčkovu - paní Mary Čerichová
17. Za zemřelou Mimi Kohoutovu - manžel a děti s rod.
- Za živou a zemřelou rodinu Krajčovu
18. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
19. Za zemřelého Vladimíra Pošustu - manželka a děti s rod.
20. Za všechny naše drahé a milované - živé i zemřelé - tatínky
21. - Za živou a zemřelou rodinu Žáčkovu

22. Za živou a zemřelou rodinu McMillan
23. Za živou a zemřelou rodinu Jurčovu
24. Za živou a zemřelou rodinu Schroeder
25. Za živou a zemřelou rodinu Marcaníkovu
26. Za živou a zemřelou rodinu Marčíkovu
27. Za zemřelého Jardu Dlouhého - manželka s rodinou
28. Za zomrelých rodičov Jana a Mariu Chmela - manželia P. a M. Otrubovi
29. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro Jana Žáčka - k 80tým
Narozeninám manželka a děti s rodinami
30. Za rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince

Zemřel William Rafael. Zarmouceným pozůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

Křtem svatým do církve Boží byl přijat František Fojtík.
Abys v nás milost křtu svatého rozmnožil, prosíme tě, vyslyš nás!

Svátostí manželství své životy spojili
Eleonora Maria Krupka a Pavel Janík.

"Abys tyto novomanžele ve svorné lásce zachoval, prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Helena Otýpková se dožívá PADESÁTKY
a pan Jan Žáček OSMDESÁTKY.

Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu
vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu
a hojné požehnání.

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno
u sv. Jana Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli v 10:15 ráno
u Panny Marie Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke
sv. zpovědi od 9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde po
bohoslužbě máme společnou snídani.

BEZ BOŽÍHO POŽEHNÁNÍ MARNÉ LIDSKÉ NAMÁHÁNÍ

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY

Josef Václav Sládek:

Z O S U D U R U K O U

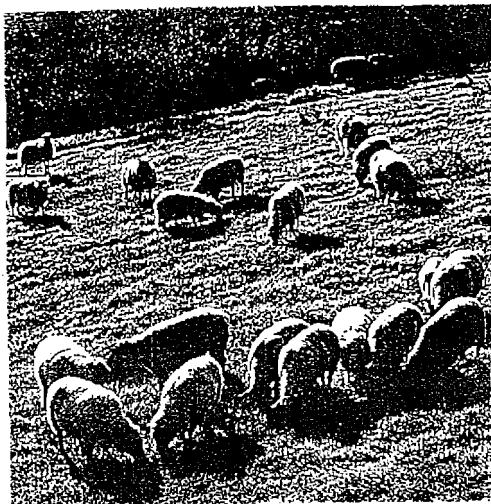
Z osudu rukou vzal jsem svůj los,
jak zrno, jež hodil na brázdou kdos.

Jak obilné stéblo, jež vyroste v klas
a k zemi se chýlí, když dospěl mu čas.

Vzklíčí a roste, dá zrno a dost;
jak ono na zemi jsem jenom host.

Tak všichni jsme z lidí, vládce i rob;
a mne život těší a neděsí hrob.

V zem, jež ho vydala, schýlí se klas;
- kdes v boží zahradě vyrostu zas.

SVÍTÁNÍ V TEMNOTÁCH

Mladý Ramakrišna procházel jednoho letního dne rýžovým polem, když uviděl sněhobílé jeřáby táhnout před temným bouřkovým mrakem. Tento kontrast mu odhalil nádheru stvoření takovým způsobem, že padl v bezvědomí na zem. Od toho dne začalo jeho mystické hledání.

Francouzský spisovatel Ernest Psichari po celý život si připomínal jitro na Sahare, když pozoroval muslima ze svého doprovodu, jak rozmáchlým gestem ruky ukázal k obzoru a po slovech **Bůh je tak veliký!** celý den pak mlčel.

Měli bychom děkovat Bohu, když pochopíme aspoň trochu z toho, co nám řekl v Ježíši. Prosme ho, aby nás uvedl do celé pravdy. Všechno, co nám chtěl sdělit rozličnými způsoby, ve velkých světových náboženstvích i mimo ně, je shrnuto a naplněno v Ježíši. Mějme se ale na pozoru, abychom nepodcenili zkušenost, kterou kdokoliv udělal se slovem Božím, třeba byla zdánlivě nepatrná.

Věřím, že Bůh osloví každého osobně. A vychovatelé zaostalých dětí vědí, že není ještě vyhráno, podaří-li se jim navázat první kontakt. To je jenom začátek. Začátek dlouhé cesty.

Čiňme si i my násilí, abychom se vymanili z lhostejnosti, která je to nejhorší ze všeho zlého.

(Albert-Marie Besnard)

*Nebesa vypravují o Boží slávě
a obloha rozhlašuje dílo Božích rukou.*

Don Cagliero teda prišiel z Patagónska do Turína a tu ho 7. decembra 1884 v chráme P. Márie Pomocnice kardinál Alimonda vysvätil za biskupa. Keď po vysväc-ke vstúpil nový biskup do sakristie, vítala ho tam jeho 88-ročná matka. Biskup ju vrele objal celým náručím. Ale nebol by jej dal ani za tri svety poboskať svoj biskupský prsteň. Za matkou stál s kvadrátkom v ruke Don Bosko. Slzy radosti mu padali z očí. I on sa skláňal za rukou svojho milovaného syna, aby ju bozkal. Ale Cagliero sa mu najprv vrhol do náručia a len po dlhšej chvíli, keď už trochu premohol svoje veľké pohnutie, vyslyšal Don Boskovu prosbu a dal mu poboskať svoj biskupský prsten. Toto prvé pobozkanie svojho biskupského prsteňa vyhradil jemu.

* * *

Don Bosko už viac ráz ponavštevoval ústavy v Taliansku a vo Francúzku. Na konci svojho života chcel teda vyhovieť ešte i saleziánom a ich spolupracovníkom vo Španielsku, a 12. marca 1886 vydal sa na cestu do Barcelony. Išiel ta cez Janov. Všade ho vítali slávnostne a s nevídaným jasotom. Na stanici v Arenzane priviedli k nemu chorú a orodovali za ňu. Bola ve chvíli uzdravená. V Nizze vo veľkom tisku dostrihali mu ľudia reverendu, lebo chceli mať po ňom pamiatku. V tom čase zdržiavala sa tam aj sestra ruského cára Alexandra II., Oľga Nikolajevna, württemberská kráľovná. Priala si, aby ju Don Bosko navštívil. Prijala ho veľmi milo a i ona sa prihlásila za saleziánsku spolupracovníčku. V Cannes klakali ľudia na kolena, keď sa s Don Boskom stretli. Tu ho navštívili aj knieža a kňažná z Caserty a španielska princezná, kňažná z Hohenzollern. I tá sa dala zapísať medzi saleziánskych spolupracovníkov. Tam priniesli na nosidlách aj chré dievča. Don Bosko ho požehnal, a dievča zoskočilo z nosidel zdravé. Týmto zázrakom i sám Don Bosko bol taký vzrušený, že prosil Boha, aby jeho zázraky nerobili veľa huku.

Jeho príchod do Barcelony podobal sa príchodu nejakého kráľa. Noviny už vopred hlásali jeho slávu a povest. Zo Sevilly, Madridu a iných miest ľudia hufne prichádzali do Barcelony, aby ho mohli vidieť. Na hlavnej stanici čakali ho predáci cirkevných, svetských a vojenských úradov. Zo 40 hodnostárov mu ponúklo svoj koč, že ho povezu do saleziánskeho ústavu. Trvalo to pol hodiny kým sa dostal do koča cez zástup vítajúcich. Zaviedli ho najprv do paláca pani Doroty Chopitey de Serra, veľkej dobroditeľky saleziánov, a tam sa dostavili na recepciu i najpoprednejšie barcelonské osobnosti. Potom sa odobral do saleziánskeho ústavu v Sarriá za mestom. Ústav bol dňom i nocou obliehaný návštevníkmi. Železnica Barcelona-Sarriá nestačila dovážať zástupy ľudu. Museli

zaviesť zvláštne vlaky a zosilniť ich dvoma rušňami. A keďže v ústave nebolo veľa miesta, ľudia stáli na ulici. Sprvu ich púšťali k Don Boskovi po 50. To však nestačilo, a preto z času na čas Don Bosko vyšiel na balkón a stadiť dával zástupom požehnanie. Kedykoľvek išiel mestom navštíviť nejaké cirkevné ústavy alebo významnejšie osoby, vždy sa hrnuli okolo neho zástupy zo všetkých strán. Jedni sa tiskali a tlačili v špalieroch po uliciach, druhí čakali v oblokokoch, driapali sa po plotoch, stenách, strechách, ba i po plynových lampách, len aby lepšie videli turínskeho svetca.

(Albert(-Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

MINISTRANT ZVONEK

ZVONEK: "Otče, je to O.K., aby obyčejný laik sfouknul oltárňí svíčky?"

ZVONEK: "Je tu ten pán, co nikdy nepoužívá obálek pro kostelní sbírku."